

Skatten skal blive i den Kommune, hvor Godset ligger, altsaa den Kommune, som har en Række Udgifter i den Anledning, men at den skal fordeles omkring til en Række Kommuner, hvor der hidtil har ligget Gaarde, som ere bortsolgte, og hvis Købesum er indgaaet i Fideikommiskapitalen. Det forekommer mig derfor, at det, som det ærede Medlem egentlig tog Ordet for, er det, som foreligger her i Lovforslaget. I øvrigt vil jeg sige til de ærede Forslagsstillere, at man kan finde det ene rigtigt eller det andet rigtigt; var det den Tankegang, der nu fremsættes i Andragendet fra en Række Kommuner, som havde foreligget for os i Fjor, da vi optog Spørgsmaal om Skatten af Renter af Fideikommiskapital, saa er det meget muligt, at det var paa den Maade, vi havde søgt Spørgsmaalet løst. Nu var det derimod andre Interesser, andre Kommuner, om jeg saa maa sige, Godskommunerne, der kom først og fik deres Villie. Nu vilde det i og for sig se noget ejendommeligt ud, naar dette Ting i Fjor vedtog en i øvrigt helt ny og hidtil ikke undersøgt Bestemmelse om Fideikommiskapitaler, at vi saa i Aar vilde ændre dette til en helt modsat Bestemmelse — for det kan man sige det er, idet det ene gør Skatten fast, knyttet til Godset, medens det andet gør den flydende, stykker den ud til enhver Kommune, hvori der en Gang har ligget en Ejendom, ved hvis Bortsalg der er kommet Penge ind til Fideikommiskapitalen. Den ene Betragtning kan maaske være lige saa rigtig som den anden. Jeg vilde dog fraraade, at vi nu i Aar gik bort fra det, som vi vedtog i Fjor, men dette Spørgsmaal kan jo holdes aabent, og jeg kan i den Retning i Anledning af den Anmodning, det ærede Medlem for Maribo Amts 3die Valgkreds stillede til mig, sige, at Opfyldelsen af det ærede Medlems Ønske jo fremgik allerede af mine Udtalelser om dette Ændringsforslag, sidst jeg havde Ordet.

Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Borghjerg) omtalte atter Skattevedtægterne. Nu er det jo naturligvis ene en Skønssag, om 50 pCt. eller 65 pCt., og om 35 eller 50 pCt. er det rette eller kommer det rette nærmest. Det er derfor aldeles overflødig at drøfte dette med det ærede Medlem. Det ærede Medlem kan ikke sige, at 65 pCt.s Tillæg giver Kommunerne Selvstyre, medens 50 pCt.s Tillæg krænker deres Selvstyre. Men naar det ærede Medlem omtalte, at de 65 pCt. var det af Folketinget i Fjor ved-

tagne, maa det ærede Medlem jo ikke glemme, at i denne Sog som ved alle andre Love, vi vedtage, er der to Parter, som skulle blive enige. Folketinget stillede i Fjor Forslag om 65, men den anden Part har jo ogsaa Ret til at have sin Mening, og ved Overenskomst mellem de to Ting ere vi naaede til de Tal, der — det hævder jeg fremdeles — absolut ikke medføre nogen Indskrækning i den Skatteligning, som Kommunerne hidtil have anvendt — langt fra.

Det ærede Medlem udtalte i Anledning af, at jeg ytrede, at han i Fjor holdt paa 3 pCt. Indkomstskat i Kjøbenhavns Kommune, at det vidste han ikke af. Jeg omtalte før, da jeg havde Ordet, at i Fjor ved 1ste Behandling af disse Skatte-love var det ærede Medlem en varm Talsmand for, at Kjøbenhavns Kommunes Indkomstskat skulde vedblive at være 3 pCt. Det ærede Medlem siger nu, at han ved ikke af det. Det ærede Medlem omtalte jo i Gaar, at han kendte Rigsdagstidenden udmærket godt, jeg skal da anbefale det ærede Medlem at efterse sine Taler i Fjor ved 1ste Behandling. Her skal jeg kun fremdrage et Par enkelte Ord blandt de særdeles mange, som det ærede Medlem anvendte derpaa i Fjor. Det ærede Medlem udtalte ved 1ste Behandling: „Jeg har Gang efter Gang protesteret imod, at Indkomstskatteprocenten her nedsættes fra 3 til 2.“ Og imod Slutningen af Forhandlingerne samlede det ærede Medlem sit Indtryk af disse ved at udtale: „Der er fremkommet saa mange Udtalelser fra ærede Medlemmer her i Tinget om at udelade den krænkende, meningsløse og efter Landstingets Mening uigennemførlige Paragraf om den kjøbenhavnske Indkomstskats Nedsættelse fra 3 til 2 pCt.“ osv., at det ærede Medlem turde stole paa, at naar Landstinget, hvortil han satte sin Lid, havde forandret de 2 pCt. til 3 og sendt os Loven ned igen, vilde de 3 pCt. ogsaa blive vedtagne her.

Endnu kun et Ord om det ærede Medlems Udtalelse om det saakaldte gale Paragraftal. Nu mente det ærede Medlem, at jeg benægtede ikke, at det var en Fejl, naar der staaar: „jfr. dog § 20“, men kun, at det var en Fejl, der var kommen ind i den sidste Tid. Nej, den havde foreligget fra første Gang, dette Lovforslag forelagdes, og saa havde man rettet Tallene Gang efter Gang ved de forskellige Behandlinger, men stadig bevaret Fejlen. Det ærede Medlem mente altsaa endnu at kunne paastaa, at det er en Fejl, han har